DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 26 kwietnia 1951 **Nr 10** **Poz. 34 - 36**

TREŚĆ:

34

OKÓLNIK

z dnia 12 kwietnia 1951 r.

w sprawie stawek podatku obrotowego. Nr PM. 6991/3/51.

Dekret z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 449), wprowadził z mocą od 1 stycznia 1951 r. pewne zmiany w zakresie stawek podatku obrotowego w porównaniu ze stanem z okresu sprzed 1 stycznia 1951 r.

Obowiązujący od dnia 1 stycznia 1951 r. stan prawny w zakresie stawek podatku obrotowego w porównaniu ze stanem prawnym z okresu sprzed 1 stycznia 1951 r. ilustruje następujące zestawienie:

I.

Obroty towarowe:

dekret z 25. X. 1948 r. stawka podatku		dekret z 26. X. 1950 r. stawka podatku
1 %	1) przedsiębiorstw wydawnictw książek, dzienników oraz czasopism, drukowanych na obszarze Państwa Polskiego,	1 %
2,5 %	2) ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu i nieprzerobionych towarów,	2,5 %
3,5 %	3) ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych na rachunek własny lub na zamówienie przez zakłady rzemieślnicze nie utrzymujące poza obrębem zakładu odrębnych miejsc sprzedaży i zatrudniające oprócz właściciela najwyżej dwóch członków rodziny oraz jednego pracownika najemnego, a gdy chodzi o zakłady cukiernicze, piekarskie, rzeźnicze i wędliniarskie (również i z mięsa końskiego), złotnicze, brązownicze i zegarmistrzowskie — najwyżej dwóch członków rodziny,	3,5 %
3,5 %	4) ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych na rachunek własny lub na zamówienie we własnym lub obcym przedsiębiorstwie,	4 %
4 %	5) aptek	4 %

II.

Obroty towarowe osiągnięte przez producenta oraz importera ze sprzedaży lub wymiany następujących towarów oraz ich namiastek i ekstraktów:

dekret z 25. X. 1948 r. stawka podatku		dekret z 26. X. 1950 r. stawka podatku
35 %	1) wino musujące gronowe	35 %
30 %	2) wino gazowane gronowe	30 %
25 %	3) wino gronowe	25 %
15 %	4) wino owocowe musujące i gazowane	15 %
10 %	5) wino owocowe, moszcz winny i miód pitny	10 %
22 %	6) piwo	22 %
40 %	7) cukier skrobiowy (również i w wyrobach)	40 %
20 %	8) sztuczne środki słodzące	20 %
50 %	9) karty do gry z papieru	50 %
75 %	10) karty do gry z innych materiałów	75 %
80 %	11) drożdże nadające się do wypieku (piekarniane)	80 %
25 %	12) kwas octowy	25 %
	13) kwas węglowy —	
3,5 %	a) sprzedaż lub wymiana przez producenta	70 %
2,5 %	b) sprzedaż lub wymiana przez importera	70 %

III.

Obroty nietowarowe:

dekret z 25. X. 1948 r. stawka podatku		dekret z 26. X. 1950 r. stawka podatku
4 %	1) z tytułu robót budowlanych wykonywanych przez zakłady rzemieślnicze przy użyciu materiałów własnych,	4 %
4 %	2) z tytułu robót budowlanych wykonywanych przy użyciu materiałów własnych,	5 %
4 %	3) lekarzy, lekarzy weterynarii, lekarzy dentystów, uprawnionych techników dentystycznych, techników dentystycznych, felczerów, położnych i pielęgniarek,	4 %
6 %	4) adwokatów i obrońców sądowych,	6 %
10 %	5) z prowizji i innych wynagrodzeń, (art. 12 ust. 1 i ust. 6 zdanie pierwsze dekretu z dnia 26. X. 1950 r.),	10 %
5 %	6) ze sprzedaży lub wymiany do spożycia na miejscu w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów objętych monopolami państwowymi,	15 %
5 %	7) przedsiębiorstw przemysłu gospodniego z tytułu najmu lokalu lub jego części wraz z należnością za korzystanie z mebli, pościeli, oświetlenia, ogrzewania i wszelkich dodatkowych świadczeń, połączonych z najmem lokalu lub jego części, z wyjątkiem należności za wyżywienie,	30 %
5 %	8) z przedsiębiorstw i z imprez widowiskowo-rozrywkowych,	30 %

dekret z 25. X. 1948 r. stawka podatku		dekret z 26. X. 1950 r. stawka podatku
5 %	9) pensjonatów,	20 %
5 %	10) biur tłumaczeń, biur przepisywania na maszynach i pisania podań, biur technicznych, zakładów fotograficznych, zakładów kopiowania rysunków, pralni chemicznych, pralni bielizny, zakładów chemicznego czyszczenia ubrań, zakładów dekatyzacji, zakładów fryzjerskich itp. przedsiębiorstw (zakładów) usługowych,	5 %
5 %	11) wszystkich nie wymienionych w punktach poprzedzających.	5 %

Zwracając uwagę na powyższe zmiany Ministerstwo Finansów poleca równocześnie aby w przypadkach zastosowania niewłaściwych stawek podatku została niezwłocznie dokonana odpowiednia ich korekta.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

35

OKÓLNIK

z dnia 14 kwietnia 1951 r.

w sprawie zarachowywania odsetek za zwłokę od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej. Nr BD. 3484/4/51.

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1951 r. w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej oraz określenia przypadków uzasadniających zaniechanie poboru tych odsetek, (Monitor Polski Nr A-10, poz. 158). Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że pobierane na podstawie powołanego zarządzenia odsetki należy zarachowywać na budżet centralny, część 10, Ministerstwo Finansów, dział 4, tytuł 4, § 3 odsetki za zwłokę należne od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej.

Także odsetki za zwłokę pobierane z tytułu niewpłacenia w terminie wpłat z zysku przewidzianych uchwałą Nr 98 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw i banków (Monitor Polski Nr A-17, poz. 225) zarówno przez przedsiębiorstwa (zakłady), jak jednostki centralne, winny być również odprowadzane i zarachowywane na wyszczególniony powyżej tytuł i paragraf dochodów budżetowych, a nie na rachunek rozliczeń.

Dyrektor Departamentu inż. T. Sibera

36

OKÓLNIK

z dnia 20 kwietnia 1951 r.

w sprawie stosowania przepisów uchwały Nr 97 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224). Nr BD. 3308/3/51.

Z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r. weszły w życie przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224) i z dniem tym straciły więc moc obowiązującą w zakresie unormowanym uchwałą w odniesieniu do spółdzielczości przepisy dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414).

Celem jednolitego stosowania przepisów powołanej uchwały Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

do § 4 lit. b).

Za centrale spółdzielni uważać należy centrale w rozumieniu art. 28 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 199, z 1949 r. Nr 65, poz. 524 i z 1950 r. Nr 25, poz. 232). Zaznaczyć przy tym należy, że centrale i związki spółdzielni wolne są od obowiązku podatkowego, jeżeli działalność ich ogranicza się wyłącznie do wykonywania funkcji kierownictwa, koordynacji, kontroli i nadzoru w stosunku do zrzeszonych spółdzielni i jeżeli nakłady swoje pokrywają w ramach zatwierdzonych budżetów z funduszu administracyjnego stosownie do przepisów uchwały Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139).

do § 5 lit. a).

Nie korzystają ze zwolnienia zrzeszenia uprawy ziemi.

do § 5 lit. b) i § 17 lit. g) i h).

Ulgi powyższe przysługują od dnia powstania przedsiębiorstwa, działu produkcji lub warsztatu do dnia pierwszego miesiąca następnego po upływie terminu przewidzianego ulgą. W przypadku gdy termin końcowy nie pokrywa się z końcem roku podatkowego (okresu podatkowego), za niepodlegający opodatkowaniu dochód uważa się w roku tym proporcjonalną do osiągniętych obrotów część zysku (dochodu podatkowego) rocznego.

do § 6 ust. 1.

Za prawidłowe księgi handlowe uważa się księgi prowadzone prawidłowo zarówno pod względem formalnym (niewadliwie) jak i materialnym (rzetelnie), tj. zgodnie z obowiązującymi podatnika w tym względzie przepisami i zasadami bilansowania oraz zgodnie z prawdą materialną.

Stanowiący podstawę opodatkowania zysk bilansowy wykazany w zatwierdzonym w przepisanym trybie zamknięciu rachunkowym, sporządzonym na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych, ulega skorygowaniu przez uwzględnienie odliczeń zgodnie z przepisami uchwały.

do § 6 ust. 2.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości ksiąg zarówno pod względem formalnym jak i materialnym, organ finansowy obowiązany jest oprzeć ustalenie podstawy opodatkowania o dane wykazane księgami handlowymi — przy uwzględnieniu posiadanych materiałów, biorąc pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, mające znaczenie dla ustalenia podstawy opodatkowania.

Jeżeli podatnik nie sporządzi zamknięcia rachunkowego w przepisanym terminie, organ finansowy ustala podstawę opodatkowania w oparciu o materiał będący w jego posiadaniu.

Przepis § 6 ust. 2 nie ma zastosowania w tych przypadkach, gdy termin do złożenia rocznego zeznania podatkowego został przesunięty na podstawie art. 65 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) i zeznanie złożono w odroczonym terminie.

do § 7 ust. 1 i § 17 lit. g).

Przez wyodrębnienie na rachunku wyników wpływów i wydatków z działalności gospodarczej organizacyj spółdzielczych wymienionych w § 7 oraz spółdzielni wymienionych w § 17 lit. g) uważa się wyszczególnienie tych wpływów i wydatków na rachunku wyników w oddzielnych pozycjach, aby na tej podstawie można było ustalić wynik działalności gospodarczej; nakłady ogólne wspomnianych jednostek spółdzielczych mogą być w ciągu roku księgowane na wspólnym koncie pod warunkiem jednak, iż w rachunku wyników wyodrębniona zostanie część tych nakładów, przypadająca na działalność gospodarczą.

do § 7 ust. 2.

Jeżeli Centralny Związek Spółdzielczy oprócz wykonywania czynności przewidzianych w art. 4 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i Centralach Spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 199, z 1949 r. Nr 65, poz. 524 oraz z 1950 r. Nr 25, poz. 232) prowadzi także działalność gospodarczą, podstawę opodatkowania stanowi tylko zysk bilansowy osiągnięty z działalności gospodarczej pod warunkiem, że wpływy i wydatki z tej działalności gospodarczej będą wyodrębnione bilansowo, a co najmniej wyodrębnione na rachunku wyników, oraz że zysk bilansowy z pozostałej działalności będzie obrócony w całości na fundusze celowe spółdzielczości. W przypadku nie spełnienia powyższych warunków podstawę opodatkowania stanowi ogólny dochód.

do § 8.

Przez opodatkowanie spółdzielni według przepisów dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 450) nie przestaje ona być podmiotem gospodarki uspołecznionej, w związku z czym nie występuje zmiana właściwości rzeczowej organów finansowych.

Uchylenie wydanej w tym przedmiocie decyzji następuje na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego lub Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości skierowany do Ministerstwa Finansów. Właściwymi do uchylenia decyzji są Wydziały Finansowe Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych — Prezydiów Rad Narodowych m. st. Warszawy, m. Łodzi, w których okręgu znajduje się siedziba zarządu spółdzielni.

do § 11 lit. e).

Przepis ten normuje kwestię uznania strat jako kosztów uzyskania przychodów w sposób odmienny od dotychczas obowiązujących przepisów dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym. W szczególności w myśl tego przepisu kosztami uzyskania przychodów są straty częściowe lub całkowite na składnikach majątkowych (w majątku trwałym jak i obrotowym), a więc w towarach i gotówce itp., przy czym uznanie tych strat za koszty uzyskania przychodów nie jest uzależnione od rozmiaru strat, istotnie osłabiających zdolność gospodarczą podatnika. Zaznaczyć jednak należy, że zarówno ubytki na towarach (manka), jak i niedobory kasowe mogą być uwzględnione, jeżeli nie przekraczają norm ustalonych przez władze nadrzędne spółdzielni.

do § 11 lit. g) i § 14 lit. k).

Przepisy te dopuszczają potrącalność strat gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska" z tytułu działalności ośrodków maszynowych, z której zyski w myśl § 17 lit. f) uchwały nie podlegają opodatkowaniu. Jest to wyjątek od zasady, wyrażonej w § 14 lit. k) uchwały, którego przepisy wykluczają potrącalność kosztów uzyskania przychodów z tych źródeł, z których nadwyżki w ogóle nie podlegają opodatkowaniu albo są zwolnione od opodatkowania z mocy tej uchwały lub przepisów szczególnych.

do § 13.

Przepis ten nie dotyczy podatników, którzy w bilansie na koniec okresu poprzedniego wykazali wartość środków trwałych i nakładów, pochodzących z okresu przed 1 września 1939 r. według wartości przedwojennej, przeliczonej z zastosowaniem obowiązującego wówczas mnożnika, przewidzianego w przepisach o podatku dochodowym. Podstawę amortyzacji u tych podatników stanowi wartość bilansowa amortyzowanych przedmiotów majątkowych na dzień 31 grudnia 1950 r. (w nowym pieniądzu).

Przepis § 13 uchwały ma zastosowanie do podatników, którzy wartość przedmiotów nabytych przed dniem 1 września 1939 r. wykazali w bilansach powojennych według wartości z okresu powojennego (np. z 1945 r. lub lat następnych) i nadal przedmioty te według tych wartości wykazują w księgach, a to w związku z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 27 stycznia 1947 r. Nr 21 L. D. V. 1-19/38/46, ustalającym, iż w tego rodzaju przypadkach podstawa amortyzacji powinna być ustalona na podstawie wartości według cen z 1939 r. przy zastosowaniu odpowiednich mnożników. Za podstawę amortyzacji u tych podatników należy przyjąć wartość z 1939 r., przeliczoną na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 80, względnie mnożnika 2,4 do wartości z 1939 r. wyrażonej w starym pieniądzu.

do § 14 lit. a).

Przy ustalaniu nadwyżki ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, pochodzących z okresu przed 1 września 1939 r., należy przyjmować jako podlegającą potrąceniu wartość przedmiotu według cen z 1939 r. przeliczoną na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 80 bez względu na to w jakiej wartości przedmioty te wykazane są w księgach.

Nie stosuje się jednak podanego wyżej mnożnika do wartości poczynionych nakładów po dniu 1 września 1939 r. odnośnie przedmiotów majątkowych pochodzących z okresu przed 1 września 1939 r.

do § 14 lit. f) i § 16.

Za członków władz przedsiębiorstwa i pracowników na stanowiskach kierowniczych uważa się osoby, które biorą udział w zarządzie przedsiębiorstwa bądź należą do składu rady nadzorczej, komisji rewizyjnej itp. lub działają z ich ramienia, bądź są upoważnione do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa, a nadto wszystkich pełnomocników, ustanowionych do samodzielnego prowadzenia całego przedsiębiorstwa lub wpisanego do rejestru oddziału.

do § 17 lit. b).

Ze zwolnienia od opodatkowania korzystają jedynie takie subwencje i dotacje otrzymane, co do których nałożony został na spółdzielnię obowiązek rozliczania się z zużycia subwencji i dotacji.

do § 17 lit. d), e) i j).

Funduszami celowymi są fundusze w rozumieniu § 9 uchwały Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139), a mianowicie fundusz socjalny, szkolenia kadr, administracyjny, wyrównawczy strat, amortyzacyjny, inwestycyjny i ewentualnie inne fundusze specjalnego przeznaczenia tworzone z zachowaniem przepisu § 9 powołanej uchwały.

Za wydatki na fundusze celowe uważa się wkłady i przelewy na te fundusze, dokonywane przez spółdzielnie zarówno na własny specjalny rachunek bankowy, jak i na rachunek bankowy właściwej centrali lub związku, jeżeli fundusze te są tworzone i wydatkowane zgodnie z regulaminem zatwierdzonym przez resortowe władze nadrzędne w porozumieniu z Ministrem Finansów, przy czym przelewy dokonywane na fundusze celowe z czystej nadwyżki, jak np. na fundusz wyrównawczy strat i fundusz inwestycyjny, nie mogą zmniejszać podstawy opodatkowania.

do § 21.

W przypadku stwierdzenia, że prowadzone przez podatnika księgi handlowe są nieprawidłowe pod względem materialnym bądź gdy bilans roczny nie został sporządzony w terminie do 30-go kwietnia roku następnego po upływie roku kalendarzowego bądź rachunkowego lub w terminie odroczonym przez organ finansowy, albo gdy sporządzony bilans nie został zatwierdzony przez właściwe władze spółdzielni, organ finansowy ustala podstawę opodatkowania według zasad § 6 ust. 2 uchwały, przypadający zaś podatek dochodowy ulega podwyższeniu o 10%.

Podwyżce 10% ulega również podatek w tych przypadkach i za te okresy miesięczne, co do których stwierdzono naruszenie przez podatnika obowiązujących zasad systemu finansowego, przy czym decyzję o podwyższeniu wydaje organ finansowy po uprzednim zasięgnięciu opinii banku finansującego.

Przykład I.

Zeznany przez podatnika dochód roczny wynosi 2.500 zł. W wyniku przeprowadzonego badania księgi podatnika uznano za nieprawidłowe pod względem materialnym, a w konsekwencji dochód roczny ustalony został według zasad § 6 ust. 2 w wysokości 3.000 zł. Należny od tego dochodu podatek wraz z 10% podwyżką wynosi 1.100 zł.

Niezależnie od tego stwierdzono, że podatnik w miesiącach styczniu, lutym i marcu nie stosował się do obowiązujących zasad systemu finansowego. W związku z tym ulega podwyższeniu o 10% podatek za powyższe miesiące. Zadeklarowane przez podatnika wpłaty na podatek dochodowy, oparte na bilansach miesięcznych wynosiły: za styczeń 60 zł, za luty 70 zł, a za marzec 75 zł. Dla obliczenia 10% podwyżki za naruszenie wspomnianych zasad należy przyjąć w poszczególnych miesiącach (styczniu, lutym i marcu) — wobec pominięcia ksiąg handlowych spółdzielni jako nieprawidłowych $^{1}/_{12}$ podatku przypadającego od ustalonego rocznego dochodu, tj. od dochodu rocznego w kwocie 3.000 zł należny podatek wynosi 1.000 zł, $^{1}/_{12}$ tego podatku — 83 zł 33 gr stanowi podstawę dla obliczenia 10% podwyżki; podwyżka ta więc wynosi za styczeń, luty i marzec (8 zł 33 gr + 8 zł 33 gr + 8 zł 34 gr) 25 zł. Obliczony zatem podatek od rocznego dochodu wynosi ogółem (1.000 zł + 100 zł + 25 zł) 1.125 zł.

Przykład II.

Ustalony dochód roczny jak w przykładzie I. Naruszenie przez podatnika zasad o systemie finansowym nastąpiło w miesiącach styczniu, lutym i marcu, przy czym w miesiącu styczniu i lutym podatnik wykazał stratę, a w miesiącu marcu wpłacony podatek

wynosił 200 zł. W tym przypadku dla obliczenia 10% podwyżki za naruszenie wspomnianych zasad, należy przyjąć za podstawę w poszczególnych miesiącach (styczniu, lutym i marcu) — $^1/_{12}$ podatku przypadającego od dochodu rocznego.

Jeżeli natomiast w wyniku przeprowadzonego badania księgi podatnika uznano za prawidłowe, a stwierdzono jedynie naruszenie zasad systemu finansowego w miesiącach, w których podatnik wykazywał stratę, w tym przypadku nie stosuje się 10% podwyżki za naruszenie wspomnianych zasad.

do § 24.

Odnośnie zasad i sposobu sporządzania bilansu miesięcznego (okresowego) mają zastosowanie nadal postanowienia zawarte w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 września 1950 r. Nr BD. 4150/3/50 w sprawie ustalania zaliczek miesięcznych w latach 1950 i 1951 w podatku dochodowym dla spółdzielczości.

do § 25 ust. 1.

Jeżeli podatnik nie sporządzi bilansu w terminie płatności podatku dochodowego, obowiązany jest wpłacić podatek w wysokości wpłaconej za miesiąc ubiegły, zwiększony o 10%. W przypadku złożenia przez podatnika bilansu okresowego (obejmującego kilka miesięcy), za dochód przypadający za poszczególne miesiące, uważa się zysk bilansowy podzielony proporcjonalnie do obrotów osiągniętych w poszczególnych miesiącach.

do § 27 ust. 1 i § 28.

Przez stwierdzenie prawidłowości złożonego zeznania rozumieć należy ustalenie w drodze badania (rewizji) ksiąg, czy wykazane w zeznaniu kwoty odpowiadają danym wynikającym z bilansu opartego na prawidłowo prowadzonych księgach.

W stosunku do spółdzielni, które należycie wywiązują się z obowiązków podatkowych i odnośnie których nie nasuwają się organowi finansowemu żadne zastrzeżenia co do rzetelnego prowadzenia ksiąg, a działalność ich jest zgodna z zasadami ruchu spółdzielczego, można w odniesieniu do roku 1951 odstąpić od badania (rewizji) ksiąg za zgodą nadrzędnego organu finansowego. Stwierdzenie prawidłowości złożonego zeznania u tych podatników ogranicza organ finansowy do sprawdzenia zeznania z posiadanym materiałem, o czym powinien uczynić odpowiednią wzmiankę na zeznaniu.

W przypadku gdy ze złożonego zeznania wynika nadpłata, która z braku innych należności podatkowych podlegać będzie zwrotowi, zwrot nadpłaty może nastąpić dopiero po uprzednim zbadaniu ksiąg. O przerachowaniu nadpłaty na należności podatkowe obowiązany jest organ finansowy zawiadomić zainteresowanego podatnika.

Uznanie złożonego zeznania za prawidłowe powinno być stwierdzone przez organ finansowy na zeznaniu.

Jeżeli w wyniku badania (rewizji) ksiąg handlowych stwierdzona zostanie nieprawidłowość ksiąg pod względem formalnym lub materialnym bądź też jeżeli podatnik nie złożył zeznania rocznego w terminie do dnia 30 kwietnia roku następnego po upływie roku kalendarzowego bądź rachunkowego lub w terminie odroczonym, organ finansowy ustala podstawę opodatkowania według zasad § 6 ust. 2 uchwały oraz wydaje decyzję, ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego. Przypadająca do zapłaty różnica podatku płatna jest w ciągu miesiąca od dnia następnego po doręczeniu decyzji .

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w obliczeniu podatku lub nie wpłacenia podatku w terminach przewidzianych w §§ 22, 27 ust. 1 i 2 uchwały organ finansowy doręcza podatnikowi decyzję, ustalającą zobowiązanie podatkowe i wzywa go do uiszczenia należności. Należności płatne są w terminie miesięcznym od dnia następnego po doręczeniu decyzji. Od przypadających do uiszczenia kwot pobrać należy odsetki za zwłokę od terminu płatności podatku.

do § 27 ust. 2.

Przepis ten nie dotyczy podatników, którym termin złożenia rocznego zeznania podatkowego został odroczony na zasadzie przepisu art. 65 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506).

Minister Finansów K. Dąbrowski

SPROSTOWANIE.

W okólniku z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie wyjaśnienia zakresu obowiązku prowadzenia księgi podatkowej Nr 3 (księgi przychodów i rozchodów) Nr PM. 24505/1/50 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 33, poz. 206) w ustępie ostatnim, wierszu ostatnim, zamiast wyrazów „w art. 587 ust. 5 i 6“ powinno być „w art. 58^7 ust. 1 pkt 5 i 6“, co niniejszym prostuje się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/416.
Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,90

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14515, 2-B-29930, 12.500.